

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

ДУНАЙСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ МОРСЬКОГО ТА РІЧКОВОГО ТРАНСПОРТУ

“СХВАЛЕНО”

на засіданні приймальної комісії
ДУІТ

Протокол № 9 від 05.06 2020 р.
Голова приймальної комісії

В.В.Панін

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

на засіданні вченої ради
ДФМРТ ДУІТ

Протокол № 15 від 05.06 2020 р.
Голова вченої ради ДФМРТ
ДУІТ

А.О.Дорошева

ПРОГРАМА

ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

на навчання за ступенем «Бакалавр»

спеціальність: 271 - «Річковий та морський транспорт»

Освітня програма: Експлуатація суднового електрообладнання і засобів

автоматики

Спеціалізація: Експлуатація суднового електрообладнання і засобів

автоматики

на основі ступеня бакалавра / магістра, здобутого за іншою спеціальністю

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ3
2. ПРОГРАМА ВИПРОБУВАННЯ4
3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ7
4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА9

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Відповідно до Правил прийому до Державного університету інфраструктури та технологій Дунайський факультет морського та річкового транспорту здійснює підготовку за рівнем вищої освіти – першим (бакалаврським) за освітньою програмою «Експлуатація суднового електрообладнання і засобів автоматики».

Програма вступного випробування зі спеціальності 271 «Річковий та морський транспорт» (Експлуатація суднового електрообладнання і засобів автоматики) є нормативним документом Дунайського факультету морського та річкового транспорту Державного університету інфраструктури та технологій, який розроблено кафедрою судноводіння та експлуатації технічних систем на водному транспорті.

Програму розроблено відповідно до рекомендацій Міністерства освіти і науки України, Положення Міжнародної конвенції про підготовку та дипломування моряків та несення вахти (ПДНВ 78/95) з урахуванням вимог усіх Конвенцій та вимог Класифікаційних товариств, а також згідно Правил прийому до Державного університету та технологій .

Програма вступного випробування включає теоретичні питання з дисциплін: «Теорія та будова судна», «Суднові двигуни внутрішнього згорання і їх експлуатація», «Суднові допоміжні установки та системи», «Основи суднової електроенергетики».

2. ПРОГРАМА ВИПРОБУВАННЯ

ТЕОРІЯ ТА БУДОВА СУДНА

1. Головні розміри судна.
2. Зміна осадки судна при зміні засоленості води.
3. Головні конструктивні елементи корпусу судна.
4. Поперечний та поздовжній набір корпусу судна. Основні елементи набору.

СУДНОВІ ДВИГУНИ ВНУТРІШНЬОГО ЗГОРЯННЯ І ЇХ ЕКСПЛУАТАЦІЯ

5. Ходові випробування суден.
6. Швартові випробування суден.
7. Призначення і класифікація СДВЗ.
8. Елементи паливної системи дизеля.
9. Випадки в яких не дозволяється робота дизеля.
10. Техніка безпеки при обслуговуванні працюючого дизеля.
11. Види технічної діагностики.
12. В яких випадках ПТЕ забороняють експлуатацію дизеля.
13. Прилади для постійного контролю за роботою дизеля.
14. Засоби контролю, сигналізації і захисту дизеля. Параметри, що контролюються

СУДНОВІ ДОПОМІЖНІ УСТАНОВКИ ТА СИСТЕМИ

15. Швартовні пристрої.
16. Якірні пристрої.
17. Суднові системи.
18. Системи ДУ і ДАУ.
19. Електростартерний пуск дизеля.
20. Класифікація суднових насосів і їх характеристика.
21. Склад санітарної системи судна.
22. Призначення та устрій осушувальної системи.
23. Способи підготовки питної води.
24. Класифікація протипожежних систем.
25. Призначення баластної системи судна.
26. Засоби спасіння на суднах.
27. Призначення і класифікація суднових допоміжних механізмів.

28. Обслуговування акумуляторних батарей.

ОСНОВИ СУДНОВОЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ

29. Суднова електроенергетична установка. Склад та призначення.

30. Користувачі електроенергії на судах.

31. Пуск електродвигуна з переключенням обмотки статора з «зірки» на «трикутник».

32. Суднові електростанції та устрій.

33. Паралельна робота генераторів змінного струму.

34. Контактори. Особливості їх використання

35. Призначення та принцип дії електричних реле.

36. Вимоги, які ставляться до суднового електрообладнання.

37. Суднові електровимірювальні прилади.

38. Джерела електричної енергії.

39. Генератори електричного струму. Їх види та класифікація.

40. Паралельне та послідовне з'єднання джерел енергії.

41. Кислотні акумулятори: призначення, електричні характеристики; заряд; термін експлуатації; техніка безпеки в процесі експлуатації.

42. Лужні акумулятори: призначення, електричні характеристики; заряд; термін експлуатації; техніка безпеки в процесі експлуатації.

43. Генератори постійного струму: генератор компаунда; пристрій; паралельна робота генераторів компаундів; розподіл навантаження генераторів постійного струму, що працюють паралельно.

44. Паралельне та послідовне з'єднання ємностей.

45. Послідовне з'єднання джерел електроенергії.

46. Паралельне з'єднання джерел електроенергії.

47. Послідовне з'єднання активних опорів.

48. Паралельне з'єднання активних опорів.

49. Послідовне з'єднання ємностей.

50. Паралельне з'єднання ємностей.

51. Послідовне з'єднання активного опору і індуктивності.

52. Послідовне з'єднання активного опору і ємностей .

53. Резонанс струмів.

54. Резонанс напружень.

55. Закон Ома для електричного кола і для ділянки електричного кола.

56. Правіла Кирхгофа, їх застосування в електротехніці.

57. Призначення та основні вимоги.

58. Загальні вимоги до живлення систем автоматизації.

59. Прилади для електричних вимірювань. Устрій, призначення, експлуатація.

60. Напівпровідникові прилади. Призначення та принцип дії.
61. Заходи безпеки під час огляду та ремонту електрообладнання, що перебуває під напругою.
62. Заходи безпеки під час огляду та ремонту електрообладнання зі знятою напругою.
63. Техніка безпеки під час роботи з електроінструментом.
64. Вимоги конвенції СОЛАС до електричних установок.
65. Вимоги конвенції СОЛАС до основного джерела електроенергії та системам освітлення.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

фахового вступного випробування для вступу на навчання за ступенем бакалавр за іншим напрямом підготовки (спеціальністю) на основі ступеня бакалавра / магістра

Вступне випробування за фахом включає п'ять письмових завдань з переліку питань, затверджених для тестування абітурієнтів. Відповідь на кожне завдання оцінюється окремо згідно з наступною градацією.

Шкала оцінювання починається від **100 балів**.

1. Відповідь на питання оцінюється в 20 балів (найвища якість письмового завдання), якщо вона відповідає наступним вимогам:

- розгорнутий, вичерпний виклад змісту даної у питанні проблеми;
- повний перелік необхідних для розкриття змісту питання понять, категорій та законів;
- демонстрація здатності висловлення та аргументування власного ставлення до альтернативних поглядів на дане питання;
- використання актуальних фактичних та статистичних даних, які підтверджують тези відповіді на питання;
- враховані усі додаткові вимоги, які відносяться до відповідного завдання і мають місце безпосередньо у тексті завдання.

2. Відповідь на питання оцінюється в 15 балів, якщо:

- при розкритті змісту питання зроблені певні помилки під час: визначення змісту в цілому правильно зазначених теоретичних понять і концепцій;
- не продемонстровано здатності висловлення та аргументування власного ставлення до альтернативних поглядів на дане питання;
- не використані актуальні фактичні та статистичні дані, які підтверджують тези відповіді на питання.

3. Відповідь на питання оцінюється в 10 балів, якщо:

- питання розкрито не повністю, або при розкритті змісту питання за зазначеними вимогами зроблені значні помилки під час визначення змісту теоретичних понять і концепцій;

– допущені помилки у формулюванні понять, категорій, закономірностей і законів;

– допущені помилки при класифікації певних систем, понять чи явищ, ознак певних категорій та їх функцій тощо.

4. Відповідь на питання оцінюється в 5 балів (найнижча якість письмового завдання), якщо характер відповіді дає підставу стверджувати, що особа, яка складає іспит, неправильно зрозуміла зміст питання чи не знає правильної відповіді і тому не відповіла на нього по суті, допустивши грубі помилки у змісті відповіді.

Під час оцінки відповіді на окреме питання додатково враховуються і впливають на підсумкову суму балів за це питання допущені недоліки та помилки, якими вважаються:

– неохайне оформлення роботи (не загальноприйнятні скорочення, незрозумілий почерк);

– неточності у назвах окремих категорій та понять;

– порушення логічної послідовності у викладенні тез відповіді на питання.

Максимальна кількість балів вступного фахового випробування становить **200**. Прохідний мінімальний бал вступного фахового випробування становить **130**. Якщо вступник здав вступне фахове випробування на **100-129** балів, він (вона) не рекомендується до зарахування на навчання.

4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Арнольд Л.В. и др. Техническая термодинамика и теплопередача: Учебник для вузов. – 2-е изд. – М.: Высшая школа, 1979. – 446 с.
2. Артемов Г.А., Горбов В.М., Романовский Г.Ф. Судовые установки с газотурбинными двигателями. Учебное пособие для вузов. – Николаев: УГМТУ, 1997. – 233 с.
3. Беляев Н.М. Основы теплопередачи. Учебник. – К.: Вища школа, Головное изд-во., 1989. – 343 с.
4. Беляев И.Г. и др. Дизельные автоматизированные установки морских судов: Учебник для морских колледжей. – М.: Транспорт, 2003.
5. Беляев И.Г. и др. Автоматизация процессов в судовой энергетике. Учебник для вузов, – М.: Транспорт, 2000.
6. Буров Н.И., Голубев В.К. и др. Справочник по информатике и эксплуатации судовой электроники. Одесса: Маяк, 1990, – 179 с.
7. Брыль А.И. Переменные режимы судовых турбин. Учебное пособие. – Одесса, 2002.
8. Вилисов Д.В. и др. Электрооборудование судов. СПб.: Элморфонд СЭТ, 1996. – 412 с.
9. Воскобович В.Ю., Королева Т.Н., Павлова В.А. „Энергетические установки и силовая электроника транспортных средств”. – СПб.: „Элмор”, 2001. – 383 с.
10. Голиков В.А. Научные основы управления микроклиматом судна. – Одесса: ОГМА, 1999. – 321 с.
11. Голиков А.А., Логишев И.В., Холчев Е.С. Технологии использования смазочных материалов в судовых энергетических установках: Учебное пособие. – Одесса: ОНМА, 2005.
12. Голубев В.К. Суднова електротехніка: Учебний посібник. ОДМА. – Одесса, 1993. – 181 с.
13. Гречко Н.Ф. Судовые турбинные установки. Справочное пособие. – Одесса, 2005.

14. Завадский В.А., Михайлов С.А. Элементная база судовой электронной аппаратуры: Учебное пособие. – Одеса: ОНМА, 2006. – 312 с.
15. Захаров Ю.В. Судовые установки кондиционирования воздуха и холодильные машины. Учебник для вузов. – Л.: Судостроение, 1972. – 566 с.; 1979. – 584 с.; СПб: Судостроение, 1994. – 504 с.
16. Иванов Б.Н., Колегаєв М.О., Касілов Ю.І., Іванов О.І. Основи охорони праці на морському транспорті: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. – Одеса: Компас, 2003. – 416 с.
17. Кіріс О.В., Лісін В.В. Гідромеханіка. Навчальний посібник. Одеса – 2003, ОНМА; 75 с.
18. Кирис А.В., Лисин В.В. Термодинамика и теплотехника. часть 1, Термодинамика. Одеса: ОНМА, 2006 – 96 с.
19. Кирис А.В., Лисин В.В. Термодинамика и теплотехника. часть 2, Теплопередача. Одеса: ОНМА – 2006.
20. Колегаєв М.А., Іванов Б.Н., Басанец Н.Г. Безопасность жизнедеятельности и выживания на море. – Одесса: Гор. типогр., 2007.
21. Конвенция о Международной спутниковой связи, 1976 (INMARCAT). Одесса: Астропринт, 1998.
22. Константинов Ю.М. Гидравлика. Учебник, 2-е изд. – Киев: Вища школа, 1988. – 398 с.
23. Коруд В.І., Гамола О.Е., Малинівський С.М. Електротехніка: Підручник. – 3-тє вид., переробл. і допрац. – Львів: „Магнолія плюс”; 2006. – 447 с.
24. Крымов И.С. Основы борьбы за живучесть судна. М.: РосКонсульт, 2006.
25. Ланчуковский В.И., Козьминых А.В. Автоматизированные системы управления судовыми дизельными и газотурбинными установками. Учебное пособие для вузов, 2-е изд. – М.: Транспорт, 1990. – 328 с.

26. Логишев И.В., Голиков А.А. Завьялов А.А. Технологии использования топлив в судовых энергетических установках: Учебное пособие. – Одесса: ОНМА, 2005.
27. Международная конвенция по охране человеческой жизни на море (СОЛАС–74). Изд. Центр «Студия» Негоциант», 2004.
28. Международная конвенция по поиску и спасению на море, 1979 (SAR).Одесса: Астропринт, 1998.
29. Международная конвенция и кодекс о подготовке дипломированию и несению вахты ПДНВ–78/95. Одесса: Изд. Центр «Судия» Негоциант», 2005.
30. Международная конвенция по предотвращению загрязнения с судов (МАРПОЛ 73/78). Одесса: Изд. Центр «Студия» Негоциант», 2005.
31. Международный кодекс по управлению безопасной эксплуатацией судов и предупреждению загрязнений – МКУБ (Гл. IX СОЛАС – 74) ISM Code. – Одесса: Изд. Центр «Студия» Негоциант», 2005.
32. Международное руководство по судовой медицине. Женева: ВОЗ, 1992.
33. Михеев М.А., Михеева И.М. Основы теплопередачи. – 2-е изд.-М.: Энергия, 1977. – 343 с.
34. Миусов М.В. Режимы работы и автоматизация пропульсивного комплекса теплохода с ветродвижителями. – Одесса: ОГМА. ОКФА, 1996. – 256 с.
35. Нунупаров С.М. Предотвращение загрязнения моря с судов. Учебное пособие для вузов. – М: Транспорт, 1985. – 288 с.
36. Овсянников М.К. Петухов В.А. Судовые дизельные установки. Справочник. –Л.: Судостроение, 1986. – 424 с.
37. Паначевний Б.І., Свергун Ю.Ф. Загальна електротехніка: теорія і практикум. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – К.: Каравела, 2003. – 440 с.
38. Паначевний Б.И. Курс электротехники: Учебник для студентов механических специальностей вузов. – Х.: Торсин, 2002.– 288 с.

39. Положение о технической эксплуатации морских и речных судов – Одеса: Министерство транспорта Украины/ ЮжНИМФ, 1996.

40. Романовский Г.Ф. Плазменное воспламенение и сжигание топлив в судовых установках. – Л.: Судостроение, 1986. – 185 с.

41. Самсонов В.И., Худов Н.И. Двигатели внутреннего сгорания морских судов. Учебник для вузов. – М.: Транспорт, 1990. – 368 с.

42. Селиверстов В.М., Бажан П.И. Термодинамика, теплопередача и теплообменные аппараты. Учебник для вузов. – М.: Транспорт, 1988. – 287 с;

43. Справочник по гидравлике / Под ред. В.А. Большакова.-2-е изд., перераб. и доп. – К.: Вища школа, 1984. – 343 с.

44. Суворов П.С. Эксплуатационные режимы нагружения главных судовых среднеоборотных дизелей. – Одесса: Моряк, 1995. – 223 с.

45. Суворов П.С. Динамика двигателя в судовом пропульсивном комплексе – Учеб. пос..– Одесса, 2004. – 89 с.

46. Судовые вспомогательные механизмы и системы. Учебное пособие для вузов. – М.: Транспорт, 1992. – 319 с.

47. Судовые двигатели внутреннего сгорания / Фомин Ю.Я., Горбань А.И., Добровольский В.В., Лукин А.И. и др. – Л.: Судостроение, 1989. – 343 с.

48. Шостак В.П. та ін. Проектування пропульсивної установки суден з прямою передачею потужності на гвинт. – Навчальний посібник, Миколаїв УДМТУ, – 2003.

Програму розробили:

старший викладач кафедри СВ та ЕТС на ВТ Ткаченко В.В.

старший викладач кафедри СВ та ЕТС на ВТ Тришин В.В.